

339. På Roines strand.

Rörligt.

K. COLLAN.

1. Hjorden betar, och klockan klingar, Klockan

kling - ar på Roi - nes strand. Sva - nen

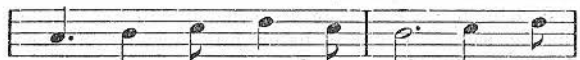
fly - ger med vi - - ta ving - ar, Fly - ger

en - sam vid mol - nets rand, Fly - ger

en - sam vid mol - nets rand. Vå - rens

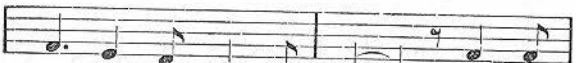
vin - - dar i lö - - ven gå, So - - len

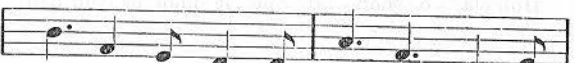
ski - ner, och sjön är blå. Men jag

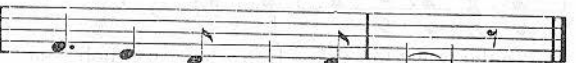
sjung - er min lång - a läng - tan, Sjung - er

en - sam på Roi - nes strand. Men jag

sjung - er min lång - a läng - tan, Sjung - er

en - sam på Roi - nes strand.

2. Fader min är en björk i skogen, Moder min är en sommarsky, Broder min är ett ax i logen, |: Syster min är ett vinterny. |: Ensam är jag som hedens ljung, Blommar ensam och vissnar ung, |: Sjunger, sjunger min långa längtan, Sjunger ensam vid Roines strand. :|

3. Om den strålande solen visste, Om hon visste mitt hjärtas häg, Allt sitt rosande sken hon miste, |: Skulle sjunka i kvällens våg; |: Sjunka, sjunka i nattens famn; Men jag viskar min älsklings namn. |: Sjunger, sjunger min långa längtan, Sjunger ensam på Roines strand. :|

Z. TOPELIUS